



Morten Skovlunds tale ved demonstration for sammenhold og støtte til Grønland

Taler

Morten Dalegaard Koch Skovlund
Medlem af Vejle Byråd for
Socialdemokratiet

Dato

24. januar 2026

Sted

Rådhusstorvet, Vejle

1 Kære alle sammen

Tak fordi I står her i dag.

Tak fordi I bakker op om dette initiativ.

5

Jeg bliver oprigtigt glad, når jeg ser så mange kendte ansigter i mængden.

Men jeg bliver i det hele taget glad over det sammenhold med Grønland, der vises her i dag og i denne tid.

For det betyder noget. Mere end vi måske selv forstår.

10

For det er utilgiveligt, at én mand – ikke et land, ikke et folk – men én mand, kan få lov til at skabe så meget splittelse mellem mennesker.

Så meget spild mellem lande.

Så meget kaos i verden.

15

Ord skaber virkelighed.

Og ord kan skabe utryghed.

Det er utilgiveligt, at grønlændere skal høre deres land omtalt som en “isklump”.

20

Som et areal.

Som en strategisk placering.

Som en handelsvare.

Grønland er ikke en vare.

25

Grønland er ikke et forretningsprojekt.

Grønland er ikke en brik.

Grønland er hjem.

30 Et smukt, unikt og levende land.
Et hjem for et folk med sprog, kultur, historie og stolthed.

Og mennesker er ikke til salg.

35 Det er utilgiveligt, at et folk, som i deres natur ikke er konfliktsøgende –
tværtimod – skal udsættes for at få deres hjem reduceret til sikkerhedspolitik og
råstoffer.
Og at når de siger fra – roligt, værdigt og menneskeligt – så mødes de med
yderligere pres.

40 Det er utilgiveligt, at grønlandske forældre – i Nuuk.
I Ilulissat.
I Sisimiut.
I Qaqortoq.

45 Og her i Vejle –

skal have samtaler med deres børn, som ingen forældre burde have.
Samtaler om annektering.
Om usikkerhed.

50 Om retten til at høre til.

Derfor står vi her.
Vi står her for ordentlighed.
Vi står her for respekt.
55 Vi står her for selvbestemmelse.
Men vi skal også turde være ærlige.

For jeg kan godt forstå, hvis nogle grønlandere i disse uger undrer sig over den
pludselige varme, der går deres vej.
60 For den er reel – det mærker vi her i dag.
Men den er også ny.

Sidst den amerikanske præsident talte om at ville købe Grønland, lød der andre
toner – også fra mange danskere og politikere herhjemme.

65 Der blev jeket.
Der blev regnet på kroner og øre.

Der blev spekuleret.

70

Sådan er det ikke i dag.

Det vidner det store fremmøde om.

Men vi er nødt til at stille os selv spørgsmålet:

Hvorfor kom respekten først, da nogen udefra truede?

75

Grønland er ikke blevet mere værdifuldt.

Grønland har altid haft værdi.

Det nye er ikke Grønland.

Det nye er vores blik.

80

Og det forpligter.

For hvis vores interesse kun opstår i krisetid,

så er den ikke dyb nok.

85

Så er den ikke stærk nok.

Mit håb er, at den respekt, vi ser nu, ikke forsvinder, når krisen lægger sig.

For det gør den.

Historien bevæger sig videre.

90

Men relationer skal bestå.

Rigsfællesskabet er et fællesskab.

Ikke et ejerskab.

Et fællesskab.

95

Og måske skal vi stille det svære spørgsmål:

Når vi danskere nu mærker følelsen af at få vores selvbestemmelse udfordret –

når vi mærker ubehaget ved tanken om at miste retten til at bestemme over eget

100

territorium – Når vi føler svigt fra USA

er det så den samme fornemmelse, som grønlandere i mange år har levet med i Rigsfællesskabet?

105

Det spørgsmål kræver mod.

Men fællesskab kræver mod.

- I dag vil jeg udtrykke en ubetinget støtte til de godt 57.000 grønlandere i
110 Grønland.
Til mine mange venner og bekendte deroppe.
Til familierne.
Til børnene.
- 115 Vi ser jer.
Vi hører jer.
Vi står med jer.
- Og til den grønlandske regering, som i disse dage viser en stålsat og modig
120 politisk indsats for at kæmpe for deres ret til eget land og værd.
- En ubetinget støtte til de godt 16.000 grønlandere, der bor i Danmark.
Og særligt til de godt 600, der har deres hjem her i vores kommune – og de
mange flere i omegnskommunerne.
- 125 I står ikke alene.
Jeg er ikke naiv.
Jeg tror ikke, at vores støtte her i dag får Donald Trump på andre tanker.
- 130 Men vores støtte er et signal.
Et signal om, hvem vi er.
Et signal om, hvad vi står for.
Et signal om, at magt ikke står over værdighed.
- 135 Til det amerikanske folk.
Til den omverden, der følger med.
Til den danske regering, der – ligesom den grønlandske – navigerer i et
minefyldt diplomatisk farvand.
- 140 Som Lars Løkke Rasmussen engang har formuleret det:
“Hvis landkortet ikke passer, må man navigere efter det landskab, man befinder
sig i.”
Og det landskab er komplekst.
Det er uroligt.
- 145 Det er uforudsigeligt.

Og det bliver uoverskueligt, når en af de mest utilregnelige personer i moderne verdenshistorie befinder sig midt i det.

150 Netop derfor må vi holde fast i det, der ikke vakler:

Respekt.

Selvbestemmelse.

Ordentlighed.

155

Grønland har ret til sit eget land.

Til sin egen stemme.

Til sin egen fremtid.

160 Ikke fordi vi giver den ret.

Men fordi den tilhører det grønlandske folk.

Vores opgave er ikke at definere Grønlands værdi.

Vores opgave er at anerkende den.

165

At stå fast, når den udfordres.

Og at blive stående – også når krisen en dag er ovre.

For fællesskab måles ikke kun i stormvejr.

170 Det måles i hverdagen.

Så lad os stå fast.

Lad os blive stående.

Og lad os blive ved.

175

Tak fordi I står her.

Tak fordi I viser, at solidaritet stadig findes.

Og tak fordi I viser Grønland, at de ikke står alene.

180 Tak!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler og producent

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Demonstrationstale

190 **URI**
<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-skovlunds-tale-ved-demonstration-for-sammenhold-og-stotte-til-gronland>

195

200

205

210

215

220